

AUTÒNOMS PROFESSIONALS vs AFECTACIÓ EXCLUSIVA DEL VEHICLE A L'ACTIVITAT

L'Administració d'Hisenda, i concretament l'oficina de gestió tributària, d'un temps ençà ha incrementat les revisions als autònoms professionals aplicant una interpretació molt literal de la norma de l'IRPF i de la LGT amb l'objectiu de revisar les despeses dels elements de transport d'aquests.

L'article 105 de la llei 58/2003 General Tributària estableix que *"en los procedimientos de aplicación de los tributos quien haga valer su derecho deberá probar los hechos constitutivos del mismo."* En alguns casos, l'Administració reconeix que no és fàcil justificar la despesa i ens proposa que aportem un registre d'utilització del vehicle o altres proves amb més contingut, però tot i aportant això i molt més segueixen en la seva tessitura de *"no queda suficientemente acreditada la afectación exclusiva del elemento de transporte...."*

En el cas de l'exemple del professional autònom aparellador que us exposem tot seguit, l'autònom es desplaça a les obres per tal de dur a terme les seves tasques professionals i això li suposa unes despeses que repercuteixen en els seus honoraris tributant tanmateix per aquest marge. Seria lògic i coherent que l'oficina de gestió i els seus actors consideressin oportú canviar el criteri envers aquesta qüestió.

Us comentem, per posar-vos un exemple, les motivacions i fonaments normatius que dona l'Administració a un contribuent donat d'alta com a professional a l'epígraf 421 "Aparellador" de la llei d'IAE i que s'ha deduït despesa del vehicle.

1/ Es consideren elements afectes a una activitat econòmica desenvolupada per un contribuent, entre d'altres, aquells elements patrimonials que siguin necessaris per a l'obtenció dels respectius rendiments. No es consideraran afectes aquells que s'utilitzin simultàniament amb activitats privades, a excepció que la seva utilització per aquesta última sigui accessòria i notòriament irrellevant.

En el cas d'un Aparellador és indiscutible que ha de desplaçar-se a fer les corresponents visites d'obres. També sol ser normal que aquest només disposi d'un vehicle amb el que compagina l'activitat econòmica i la particular.

2/ Es consideren utilitzats per a necessitats privades, de forma accessòria i notòriament irrellevant, els béns d'immobilitzat adquirits i utilitzats per al desenvolupament de l'activitat econòmica que es destinin a ús personal del contribuent en dies i hores inhàbils que interrompen l'activitat. Aquest paràgraf però, no s'aplica als automòbils de turisme, excepte en els següents casos:

1. Vehicles mixtes
2. Destinats a la prestació de serveis de transport de viatgers.
3. Destinats a la prestació de serveis d'ensenyament.
4. Destinats a desplaçaments professionals de representants o agents comercials.
5. Destinats a ser objecte de cessió d'ús habitual i onerós.

L'Administració, per tant, considera que observant l'activitat de l'aparellador, el seu vehicle no està inclòs en cap de les anteriors excepcions i que, per tant, aquest vehicle quedarà afectat a l'activitat quan s'utilitzi exclusivament per a aquesta, i a continuació requereix al professional proves que ho demostrin.

En aquest punt és on resulta més difícil poder aportar una prova que sigui acceptada per l'Administració. Tot i justificar la tinença de dos vehicles, un per ús particular i l'altre per ús exclusiu a l'activitat, no constitueix prova suficient. La conseqüència d'aquesta interpretació tan rígida de la norma és la NO acceptació de cap despesa relacionada amb el vehicle del professional.

Ara bé, com fer entendre als autònoms professionals que no és prova suficient demostrar la realitat dels fets i com fer entendre a l'Administració que no hi ha cap prova més vàlida que la realitat dels fets?

Àlex Soldevila i Batlle
Assessor Fiscal